

дать да исписватъ вѣроисповѣдни и идеални нѣшта както италиянски ти; тии често зимать образци отъ обичайний животъ и отъ околната природа (жанръ и ландшафтъ); у тѣхъ съшто така цвѣтѣло и портретно то и историческото живописество.

Испаданіе на Испания. Между това Испания отъ недостойно то царованіе на Филипа II и отъ инквизицията дошла до испаданіе. Търговията ѝ съвсѣмъ испаднала отъ много то стегнати мѣрки и отъ гоненіе то на търговски ти жители, Евреи и Арапи. У съшти ти Испанци търговията не била на почетъ. Испански ти боляре (гидалго) се голѣмили съ родъ тѣ си, та не обичали да бораветь съ мирна работа; тии или влизали въ военна служба, или пълнили испански ти монастире. Въ царованіе то на Филипа много боляре отивали въ монастиръ, та ставали калугери; въ Испания тии били най-лѣниво то съсловіе. Бескрайни ти американски владовишта съ златни и сребрни рудници не можили да обогатеть Испания. Испански ти корабе, съ които прѣкарвали отъ Америка скѣпи ти метали, често се обирали отъ английски и холандски морски хайдуци; а колкото злато дохождало въ Испания, отивало въ други земи за стока, зашто въ Испания нѣмало много добри фабрики. (Тогава не разбирали оште, че една страна не става богата съ скѣпи метали, а съ трудъ тѣ и промишленостъ та на жители ти). Филипъ II наслѣдилъ най-богата та и най-голѣма та дѣржава на свѣтъ тѣ: нѣ отъ съсипителни боевой на край тѣ на животъ тѣ си много осиромашѣлъ и оставилъ голѣмъ длъгъ слѣдъ смъртъ та си. Филипъ умрѣлъ отъ страшни болки; (цѣло то му тѣло било станало все рани); нѣ и прѣзъ голѣми ти теглила той не променилъ характеръ тѣ си и ги тѣрпѣлъ съ голѣма твѣрдина; нему му полекновало кога каралъ да му четѣтъ мѣки ти на Иисуса Христа (1598).